

I mellemrummet

Temaet for Efterårs-udstillingen er grænseoverskridelser

KUNST

Af BENT IRVE

Charlottenborg, Nyhavn 2, København: EFTERÅRSUDSTILLINGEN. Til 31 oktober. Daglig kl. 10-17, onsdag dog til kl. 19.

■ Kunsten holder sig ikke altid indenfor betegnelsens vedtagne grænser. Især i vore dage kan man let komme i vildrede med hvor det ene holder op og det andet begynder. På Charlottenborgs Efterårsudstilling har man decideret bestræbt sig på, i moderat grad, at tilvejebringe denne vildrede, idet man i værkfortegnelsen har droppet alle kategori-inddelinger. Det er således ikke til at læse hvad der f.eks. er arkitektur, kunsthåndværk eller skulptur. Grænserne er

udvisket. Det er altså op til beskueren at afgøre hvad han står over for. Grænseoverskridelser genre- og udtryksmæssig er således udstillingens tema. Og det anslås fint af bl. a. maleren Jens Thegler, der på én gang maler billeder der er konstruktive og spontane, figurative og abstrakte. I de bedste bliver der meningsfuld sammenhæng mellem de modsætningsfulde måder og han får resultater ud af, som han siger, at være »turist i sit eget roderi.«

Mere kalkuleret og velberegnet er det når arkitektgruppen Transform udstiller et stort fotografi, der konfronterer et guldalderlandskab med storebæltsbroen og en moderne storby skyline. Her bearbejdes byplanmæssige ideer »mellem noget der foregriber fremtiden og noget der hidkalder fortiden.« I en lidt mindre ambitiøs form forsøger gruppen N55 også, i det musikalske »Hygiejne system - 5 toiletter,« at for-

ene kunst og brugsgenstand. Meget mere ovre i den rene æstetik er vi med Helle Bjerrums »Vingeslag,« en slags konstruktivistiske metalskulpturer, der er tænkt som en form for skulpturelle smykker til at bære direkte på kroppen. Kunstneren taler om »at visualisere en tanke om et linjeforløb omkring kroppen.« De øvrige på udstillingen som arbejder omkring det kunsthåndværksmæssige er ikke tilnærmelsesvis så opfindsomme og anderledes. Charlotte Vejles keramiske skåle og Johanne Visbys glasvaser med fire hjørner anfægter ikke det mere centrale kunstbegreb.

Truls Melins glemte båd af bemalede træplader og muddermaskine af gråt bølgepap er skulpturer med ansatser til lighed med praktiske modeller. Paw Rytters store ruminstallation med plastikvægge og farvede lamper antyder også en slags funktion, måske som meditationsrum. Blandt malerne, som ikke er toneangivende på udstillingen, hæfter man sig ved Ivar Tønsbergs monokrome lærreder. På de små billedflader er akrylmalingen påført så tykt at billederne får reliefkarakter. De hurtige strøg er så enkle og temperamentsfulde at en slags summarisk kalligrafi bliver bille-

dernes »motiv.« Og Marianne Grønnow forbinder jugend og moderne mønstermaleri i et stofligt forfinet udtryk. Udstillingen er veldisponeret fordi dens bestræbelse er tydelig. Den satser på mellemrummet, overgangen mellem kategorierne, og den giver en række sjove og interessante bud. Om man så på udstillingen kommer mindre i vildrede med hvad der er kunst, det er en helt anden sag.

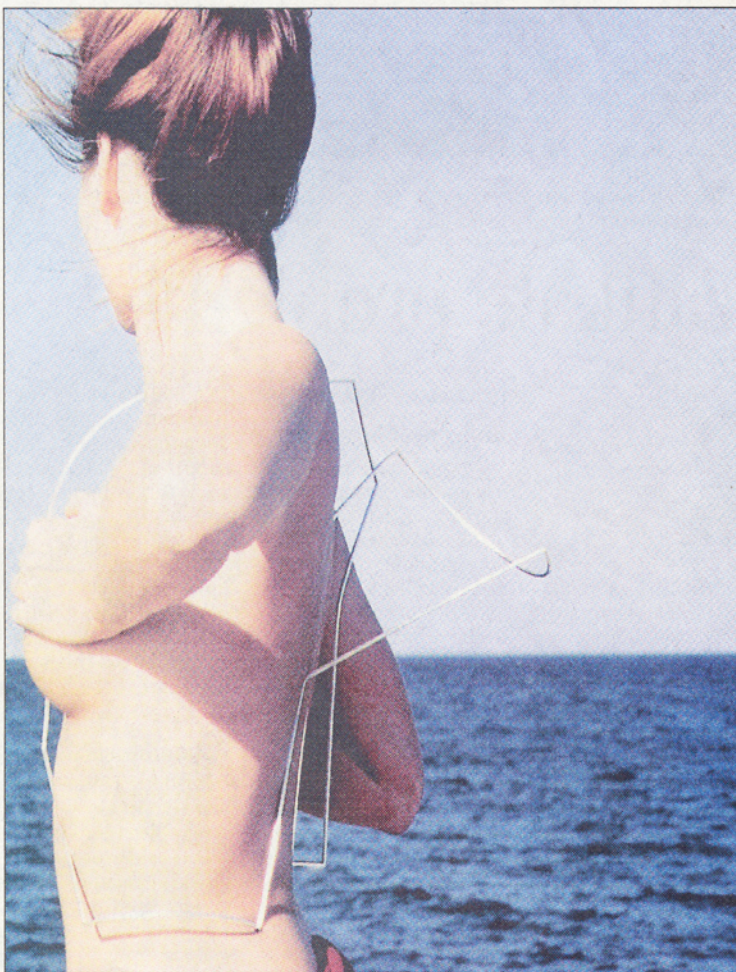
Billedtekster:

Marianne Therese Grønnow: WonderWorld. Maleri.

Helle Bjerrum: Vingeslag. Metal.

WONDERWORLD - Marianne Grønnow

VINGESLAG - Helle Bjerrum